

Η Πανεπιστημιακή Κοινότητα κινητοποιείται

Το διάστημα Ιουλίου - Οκτωβρίου 1995 χαρακτηρίστηκε από μια ένταση της κινητικότητας όλων των φορέων της Πανεπιστημιακής Κοινότητας (ΔΕΠ, φοιτητές, διοικητικοί) που προέβαλλαν επιτακτικά το αίτημα της προώθησης, από την πλευρά του υπουργείου Παιδείας, των χρόνιων λειτουργικών και θεσμικών προβλημάτων της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στο διάστημα του τετραμήνου πραγματοποιήθηκαν διαδοχικές συνεδριάσεις της Συνόδου των Πρυτάνεων και Προέδρων των ΔΕ των Ελληνικών Πανεπιστημίων σε μια προσπάθεια δημοσιοποίησης και κεντρικής καταγραφής της απόφασης της Πανεπιστημιακής Κοινότητας να κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου και να αφυπνίσει το ενεργό ενδιαφέρον της Πολιτείας.

Η πρώτη έκτακτη Σύνοδος των Πρυτάνεων στο διάστημα αυτό πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών στις 10 Ιουλίου με σκοπό την προώθηση των διαδικασιών κατάρτισης και χρηματοδότησης του ΕΠΕΑΚ του Β' ΚΠΣ από μέρους του Υπουργείου Εθν. Παιδείας.

Η δεύτερη έκτακτη Σύνοδος πραγματοποιήθηκε στο Ε.Μ. Πολυτεχνείο στις 18 Σεπτεμβρίου. Η ανακοίνωση που εκδόθηκε στο τέλος της συνεδρίασης περιελάμβανε την πρόταση των Πρυτάνεων προς τις Συγκλήτους των Πανεπιστημίων για μια «στρογγυλόπινη αναστολή του εκπαιδευτικού έργου του Πανεπιστημίου για μια εβδομάδα, ως ελάχιστη αντίσταση στην υποβάθμιση των δημοσίων Πανεπιστημίων και στην μείωση της αξιοπρέπειας των Ελλήνων Πανεπιστημιακών».

Το πλήρες κείμενο της Συνόδου της 18-9-95 έχει ως εξής:

«Παρά τις συνεχείς επί ένα και

πλέον έτος διαβεβαιώσεις του υπουργείου Παιδείας ότι θα επιληφθεί των προβλημάτων λειτουργίας των ελληνικών Πανεπιστημίων ώστε να ανταποκριθούν σε ένα ελάχιστο απαιτήσεων του σύγχρονου ευρωπαϊκού και διεθνούς ρόλου τους, η Σύνοδος Πρυτάνεων και Προέδρων Δ.Ε. των Ελληνικών Πανεπιστημίων διαπιστώνει ότι ούτε έχει λυθεί ούτε έχει δρομολογηθεί η λύση σε κανένα από τα κρίσιμα αυτά προβλήματα. Υπογραμμίζεται:

1. Ο τακτικός προϋπολογισμός του 1995 είναι σημαντικά κατώτερος αυτού του 1994.

2. Ο προϋπολογισμός Δημοσίων Επενδύσεων είναι μικρότερος της περασμένης χρονιάς και κοινοποιήθηκε στα Πανεπιστήμια στις αρχές Σεπτεμβρίου οδηγώντας πρακτικά στην αδυναμία απορρόφησης εντός του έτους.

3. Η έγκριση και κατανομή των πόρων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης έχει καθυστερήσει адικαιολόγητα με σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στην αναπτυξιακή δυναμική των Πανεπιστημίων.

4. Οι διορισμοί του διδακτικού προσωπικού (407/80) δεν έχουν ακόμα αποφασισθεί ενώ το πανεπιστημιακό έτος έχει αρχίσει με αποτέλεσμα τα περιφερειακά Πανεπιστήμια και τα νέα Τμήματα να μην έχουν επαρκές προσωπικό για δι-

δασκαλία.

5. Δεν προβλέπεται προγραμματισμός θέσεων ΔΕΠ και από 12ετίας δεν έχει διορισθεί διοικητικός υπάλληλος.

6. Οι αποδοχές όλων των κατηγοριών εργαζομένων στα Πανεπιστήμια είναι απαράδεκτα χαμηλές σε σύγκριση με άλλους δημόσιους υπαλλήλους ή λειτουργούς.

Εάν στα προβλήματα αυτά προστεθεί η παρατεταμένη θεσμική εκκρεμότητα (π.χ. κατηγοριοποιήσεις μελών ΔΕΠ, εξελίξεις μελών ΔΕΠ), τότε γίνεται φανερό ότι δεν υπολείπονται περιθώρια αισιοδοξίας ή ελπίδας.

Κάνοντας έκκληση στην Πολιτεία να προβληματισθεί τις επόμενες δεκαπέντε (15) ημέρες για το που οδηγεί αυτή η κατάσταση, η Σύνοδος προτείνει ομόφωνα στις Συγκλήτους των Πανεπιστημίων την προειδοποιητική αναστολή του εκπαιδευτικού έργου του Πανεπιστημίου για μία εβδομάδα, ως ελάχιστη αντίσταση στην υποβάθμιση των δημοσίων πανεπιστημιακών και στην μείωση της αξιοπρέπειας των Ελλήνων πανεπιστημιακών.

Καλείται το προεδρείο της Συνόδου να εξειδικεύσει τις θέσεις αυτές και να τις κοινοποιήσει αμελητέ στην Πολιτεία, στους άλλους φορείς των Πανεπιστημίων και σε κάθε ενδιαφερόμενο.»

Μετά από την αποδοχή του κορμού της πρότασης από το Σύνο-λο σχεδόν των πανεπιστημιακών Συγκλήτων της χώρας, με νέα έκτα-κτη Σύνοδο των Πρυτάνεων στις 10 Οκτωβρίου οριστικοποιήθηκε η ε-βδομάδα από 16 έως 20 Οκτωβρίου ως εβδομάδα προβολής και συνολι-κοποίησης των προβλημάτων της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Στην σχετι-κή ανακοίνωση συνοψίζονται οι θέσεις των Πρυτανικών Αρχών των Πανεπιστημίων της χώρας και προ-βάλλεται το αίτημα της άμεσης συνάντησης των μελών της Συνό-δου με τον Πρωθυπουργό, «επειδή είναι ο πλέον αρμόδιος να εγγυηθεί την επίλυση των πολύπλευρων προ-βλημάτων των Πανεπιστημίων».

Για την καλύτερη ενημέρωση της κοινής γνώμης σχετικά με τα αίτια που οδήγησαν στο «κλείσιμο» των Πανεπιστημίων και τους στόχους της κινητοποίησης, η Σύγκλητος του Ε.Μ. Πολυτεχνείου εξέδωσε «Διακήρυξη για την σημερινή κρί-ση της Παιδείας» μέσω της οποίας καλείται η Πολιτεία... «να αναγνω-ρίσει έμπρακτα την αυτοτέλεια των Πανεπιστημίων και να δείξει εμπι-στοσύνη στην Πανεπιστημιακή Κοι-νότητα». Το πλήρες κείμενο της Διακήρυξης έχει ως εξής:

Διακήρυξη της Συγκλήτου του Ε.Μ.Π.

*Για την σημερινή κρίση
της Παιδείας*

Η εκπαίδευση είναι μια οργανω-μένη διαδικασία, μέσα από την οποία μεταδίδονται στις νέες γενε-ές τα στοιχεία του ανθρωπίνου πολιτισμού, αλλά και διαμορφώνε-ται η συμπεριφορά του ατόμου μέσα στην κοινωνία. Μέσω της εκπαιδευ-σης, το άτομο αποκτά ένα σύνολο γνώσεων και αξιών, με βάση τις οποίες προσανατολίζει τις δραστη-ριότητές του και χρησιμοποιεί τις ικανότητές του. Για τον λόγο αυτό, η εκπαίδευση έχει παραδοσιακά χρησιμοποιηθεί και ως μέσο χειρα-γώγησης και διαμόρφωσης της κοι-νωνικής συνείδησης.

Με την ευρύτερη έννοια, Παι-δεία παρέχει όλο το κοινωνικό

περιβάλλον. Το βασικό κύτταρο εκπαίδευσης είναι όμως το σχολείο, σ' όλες τις βαθμίδες του. Ιδανικά, οι κύριοι στόχοι της εκπαίδευσης πρέ-πει να είναι:

1. Ανάπτυξη κριτικής σκέψης και δημιουργικής φαντασίας
2. Καλλιέργεια και εμπέδωση μεθόδων απόκτησης γνώσης
3. Αποκατάσταση επικοινωνίας με τις πηγές πολιτισμού, τεχνών και επιστημών
4. Ανάπτυξη ικανοτήτων για δημιουργία νέας γνώσης και μετά-δοσής της στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο
5. Επαγγελματική κατάρτιση

Στην πράξη, υπάρχει μια δυνα-μικά εξελισσόμενη σχέση και αλλη-λεπίδραση μεταξύ μεταδιδόμενης γνώσης και ανάπτυξης, καθώς και μεταξύ μεταδιδόμενων κοινωνικο-πολιτικών αξιών και λειτουργίας της Πολιτείας. Γι' αυτό, ο έλεγχος της εκπαίδευσης είναι ένα ουσιαστι-κό μέσο ελέγχου της μακροπρόθε-σμης στρατηγικής της παραγωγικής ανάπτυξης αλλά και της λειτουρ-γίας του πολιτεύματος μιας χώρας.

Η διαμόρφωση του περιεχομένου της εκπαίδευσης, καθώς και η θέσπι-ση των όρων διεξαγωγής της εκπαι-δευτικής διαδικασίας (θεσμικό πλαίσιο, διάρθρωση - δομή, προ-γράμματα σπουδών, χρηματοδότη-ση κ.λπ.) έχει αποτελέσει αντικείμε-νο μακροχρόνιων διαμαχών μεταξύ των εκάστοτε διαχειριστών της κρα-τικής εξουσίας, αλλά και αγώνων του λαϊκού κινήματος, μέσα σ' ένα γενικότερο πλαίσιο δημοκρατικών διεκδικήσεων. Μια από τις σημαντι-κότερες κατακτήσεις των αγώνων αυτών η δωρεάν πρόσβαση των πολιτών σ' όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης με δαπάνες της Πολι-τείας, δηλαδή η **Δωρεάν Δημόσια Παιδεία**.

Ατυχώς, η σημερινή διάρθρωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος είναι αποτέλεσμα αθροιστικής σύν-θεσης πολλών, συχνά αντιφατικών, φιλοσοφιών και πρόχειρων ρυθμίσε-ων, που υιοθετήθηκαν υπό την πίεση μεμονομένων αναγκών σε τυχαίες κατευθύνσεις, καθώς και για την

ικανοποίηση πελατειακών σχέσεων μεταξύ λειτουργών της Πολιτείας και κοινωνικών ομάδων.

Ωστόσο οι τεχνολογικές εξελίξεις της εποχής μας, που οδήγησαν σε ταχύτατους ρυθμούς παραγωγής και διακίνησης νέας γνώσης, δίνουν αναμφίβολα ένα νέο χαρακτήρα και στην Παιδεία. Η εκπαίδευση και κατάρτιση ανάγονται παντού σε ζητήματα εθνικής σημασίας και η κατάστασή τους τείνει να αποτε-λέσει μέτρο του επιπέδου ανάπτυ-ξης μιας χώρας. Τα νέα αυτά δεδο-μένα κάνουν επιτακτικότερη την ανάγκη να αντιμετωπίζεται η Παι-δεία με την δέουσα σοβαρότητα και συναίνεση.

Στο σύνολο των εκπαιδευτικών διαδικασιών, ιδιαίτερη είναι η βα-ρύτητα της Ανώτατης Παιδείας, όχι μόνο επειδή παρέχει υψηλού επιπέ-δου γνώσεις αλλά επειδή προετοι-μάζει τους εκπαιδευόμενους για στελεχιακές, συνήθως, θέσεις στην κοινωνία.

Τις τελευταίες δεκαετίες, ιδιαίτε-ρα μετά την μεταπολίτευση, η κά-ποια οικονομική ανάπτυξη και η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, ακόμα και η αϊγλή των πρόσφατων αγώνων του λαϊκού και φοιτητικού κινήματος, αύξησε την ζήτηση για την εκπαίδευση. Αυτή η κοινωνική τάση μεταφράστηκε σε αλλαγές στην δευτεροβάθμια (π.χ. διαδικα-σία εισαγωγής στα ΑΕΙ) και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στην ο-ποία υπήρχε απηρχαιωμένο θεσμι-κό καθεστώς. Η προσπάθεια εκσυγ-χρονισμού της Πανεπιστημιακής ζωής έγινε μέσα σ' ένα πολιτικό σκηνικό που προωθούσε εντατικά την συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ενώ, ταυτό-χρονα, δεχόταν την πίεση του ισχυ-ρού και καταξιωμένου Φοιτητικού Κινήματος, καθώς και του συγκρο-τημένου κινήματος του Επιστημονι-κού Διδακτικού Προσωπικού (ΕΔΠ) των ΑΕΙ.

Οι συζητήσεις για την ανάγκη ενός Νόμου - Πλαισίου οδήγησαν στην ψήφιση του 815/78 και αργότε-ρα του 1268/82, που ήταν και ο μακροβιότερος νόμος της νεώτερης

εποχής. Η εμφάνιση του 2083/92 και οι τροπολογίες του που ακολούθησαν, μαζί με την διατυμπανιζόμενη ανάγκη αντικατάστασής του από νέο νόμο, δείχνουν ότι υπάρχει θεσμικό πρόβλημα στην εκπαίδευση. Όμως, ως τώρα δεν γίνεται σοβαρός διάλογος για τον εκσυγχρονισμό της ενώ, παράλληλα, το φοιτητικό κίνημα έχει χάσει μεγάλο μέρος της μαζικότητας και του δυναμισμού του.

Από την άλλη μεριά, η επικράτηση ενός επιτόλαιου λαϊκισμού και η κατάπτωση των κοινωνικών αξιών, που όλοι παρακολουθούμε και συμμετέχουμε, αποπροσανατολίζει και την παιδεία. Σήμερα, το δίπλωμα θεωρείται μέσο κοινωνικής αναβάθμισης, αναγνώρισης και εύκολου πλουτισμού, το οποίο πρέπει να αποκτηθεί πάση θυσία. Η θεώρηση αυτή κυριαρχεί στα ευρύτερα κοινωνικά στρώματα και, φυσικά, οδηγεί σε ανάλογη συμπεριφορά της Πολιτείας. Έτσι, η δευτεροβάθμια εκπαίδευση (ιδιαίτερα το Λύκειο) έχει σοβαρά υποβαθμιστεί και έχει μετατραπεί σε ένα άθλιο στάδιο δήθεν «προετοιμασίας» για την τριτοβάθμια, που με την σειρά της ασφυκτιά μέσα σε ένα αντιπαραγωγικό θεσμικό πλαίσιο.

Για την κατάσταση αυτή υπάρχει συλλογική ευθύνη όλων των συντελεστών της κοινωνίας (γονέων, εκπαιδευτικών, Πολιτείας), ακόμη και των εκπαιδευομένων, που είναι βέβαια και τα πρώτα θύματα της κρίσης.

Η κρίση αυτή πρέπει να αντιμετωπιστεί με τολμηρό πνεύμα, απαλλαγμένο από μικροκομματική και συντεχνιακή ιδιοτέλεια. Είναι χρέος της Πολιτείας να αναγνωρίσει έμπρακτα την αυτοτέλεια των Πανεπιστημίων και να δείξει εμπιστοσύνη στην Πανεπιστημιακή κοινότητα. Είναι ακόμη χρέος της Πολιτείας να παρέχει όλα τα απαραίτητα υλικά και ηθικά μέσα για την απρόσκοπτη και δημιουργική εργασία της Πανεπιστημιακής κοινότητας. Πρωταρχικά, πέρα από την οικονομική στήριξη, οι φορείς της Πολιτείας οφείλουν να εγγυώνται

αξιοπιστία και σοβαρότητα στους λόγους και τα έργα τους.

Σήμερα, η εκπαίδευση γενικά, και η Ανώτατη ειδικότερα, δεν μπορεί να πραγματοποιήσει τους στόχους της, και αυτό με την ανοχή ή και την συναίνεση του κοινωνικού συνόλου. Η κρίση εμφανίζεται με πολλούς τρόπους:

- **ανύπαρκτη Εθνική, μακροπρόθεσμη στρατηγική Παιδείας.** Όσες ενέργειες γίνονται εκφράζουν, συνήθως, πελατειακές σχέσεις μεταξύ Πολιτείας και κοινωνικών ομάδων.

- **ανεπαρκής υποδομή των Ιδρυμάτων,** σε προσωπικό και υλικοτεχνικά, για να εκπαιδεύσουν το πλήθος των φοιτητών.

- **αναχρονιστικά προγράμματα σπουδών, εκπαιδευτικές διαδικασίες και βιβλία.**

- **το μέσο επίπεδο των εισερχομένων φοιτητών είναι πολύ καλύτερο από το αναγκαίο για να διατηρηθεί και βελτιωθεί το επίπεδο των αποφοιτών.**

- **σοβαρή οικονομική αμορραγία,** τόσο σε παρα-παιδεία (φροντιστήρια, Ι.Ε.Κ., Ι.Ε.Σ. κ.λπ.) όσο και σε Έλληνες φοιτητές του εξωτερικού.

- **απογραμμάτιστη παραγωγή νέων «επιστημόνων» και τεχνικών,** που στην πλειοψηφία τους αντιμετωπίζουν το φάσμα της ανεργίας.

Τα στοιχεία της κρίσης εμφανίζονται φυσικά και στο Ε.Μ.Π., σε διάφορους βαθμούς. Μερικά είναι λιγότερο έντονα, κυρίως γιατί:

- το Ε.Μ.Π. διατηρεί ακόμη κάτι από την παραδοσιακή του αίγλη και το επίπεδο των σπουδών του.

- η υποδομή του είναι βέβαια ελλιπής αλλά πάντως βρίσκεται στην πρώτη σειρά.

- τα τελευταία χρόνια έχει περισσότερες προσβάσεις εξωτερικής χρηματοδότησης για την υποστήριξη ερευνητικών και εκπαιδευτικών διαδικασιών.

Χαρακτηριστικό της σημερινής, εντεινόμενης κρίσης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι η ύπαρξη οξυμένων προβλημάτων, όπως:

Η μείωση του ύψους του Τακτικού Προϋπολογισμού και των Δημοσίων Επενδύσεων για το 1995, η

αργεuthμία στη διακίνηση των κονδυλίων του 2ου Κ.Π.Σ., η παρατεταμένη θεσμική εκκρεμότητα, η καθήλωση της διορισμών, η μισθολογική υποβάθμιση όλων των κατηγοριών εργαζομένων στα Πανεπιστήμια, σε σχέση με ομόλογούς τους, η αποσπασματική και πελατειακού χαρακτήρα νομοθετική παρέμβαση στα θέματα της Ανώτατης Τεχνικής Εκπαίδευσης κ.λπ.

Η σημερινή φύση των προβλημάτων της Παιδείας απαιτεί την ευρεία συσπείρωση όλης της Πανεπιστημιακής Κοινότητας και την εναισθητοποίηση των συντελεστών της κοινωνικής ζωής. Η δημιουργία μιας διαρκούς συμμαχίας αυτής της μορφής είναι απαραίτητη γιατί συνεπάγεται και την συναίνεση, που είναι πρωταρχικός όρος για την υλοποίηση οποιουδήποτε προγράμματος για την Παιδεία.

Τα υπάρχοντα προβλήματα, που ζητούν πειστικά λύση, συνοψίζονται ως εξής:

1. **Χάραξη μακροπρόθεσμης Εθνικής στρατηγικής για την Παιδεία.**

2. **Θεσμικό πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση που θα είναι ευέλικτο και θα εξασφαλίζει την αυτοτέλεια, αυτονομία και αυτοδιαχείριση των Ιδρυμάτων.**

3. **Προάσπιση και ενίσχυση της Δημόσιας εκπαίδευσης.**

4. **Αύξηση του ποσοστού του Α.Ε.Π. που δίνεται στην Παιδεία.**

5. **Καθιέρωση Ενιαίου και αξιοπρεπούς Πανεπιστημιακού Μισθολογίου.**

Η σημερινή κατάσταση γεννά στα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας το αίσθημα ότι περιφρονούνται, οι ίδιοι και το έργο τους, από την Πολιτεία. Η αντίληψη αυτή διαχέεται σ' όλες τις βαθμίδες και κατηγορίες του προσωπικού, σ' όλους τους φοιτητές και έχει πανεθνική εμβέλεια. Χαρακτηριστική είναι η ομόφωνη απόφαση της Συνόδου των Πρυτάνεων (18/9/95), που πρότεινε στις Συγκλήτους των Ιδρυμάτων την πραγματοποίηση, πενήνήμερης κινητοποίησης ως ελάχιστη αντίσταση στην υποβάθμιση

των Δημόσιων Πανεπιστημίων και στην μείωση της αξιοπρέπειας των Ελλήνων πανεπιστημιακών.

Η Σύγκλητος του Ε.Μ.Π. αποφάσισε την πραγματοποίηση μιας εβδομάδας ενημέρωσης της κοινής γνώμης για την κρίση της Παιδείας (από 16 ως 20 Οκτωβρίου 1995), με πολλαπλές εκδηλώσεις, που θα κορυφωθούν σε διήμερη αναστολή όλων των λειτουργιών του, στις 19 & 20 Οκτωβρίου 1995.

Η Σύγκλητος πιστεύει ότι η πρωτοβουλία αυτή θα αποτελέσει μια πειστική παρέμβαση στο κοινωνικό σύνολο και την Πολιτεία, ώστε να συμμεριστούν την αγωνία της Πανεπιστημιακής Κοινότητας για το μέλλον της Δημόσιας Παιδείας, και αφετηρία για την ενεργοποίηση της διαρκούς κοινωνικής συμμαχίας για την Παιδεία.

Συνάντηση Πρυτάνεων - Πρωθυπουργού

Η ευρύτατη δημοσιότητα που δόθηκε στις κινητοποιήσεις των πανεπιστημιακών (αλλά και των φοιτητών, που βλέπουν από μια δική τους οπτική την κρίση της Ανώτατης Εκπαίδευσης) και ιδιαίτερα το καινοφανές «κλείσιμο» όλων των Πανεπιστημίων της χώρας, απέφερε τελικά μια συνάντηση των Πρυτάνεων με τον Πρωθυπουργό, που πραγματοποιήθηκε στις 19/10 σ' ένα κλίμα σαφούς αποφόρτισης της έντασης των τελευταίων ημερών. Το Δελτίο Τύπου που εκδόθηκε από την Σύνοδο των Πρυτάνεων στις 20 Οκτωβρίου απαρτιζόταν μια σειρά πρωθυπουργικές δεσμεύσεις και τονίζει ότι οι φορείς της Πανεπιστημιακής Κοινότητας θα παρακολουθούν την πορεία υλοποίησης των πρωθυπουργικών αυτών δεσμεύσεων διατηρώντας την εγρήγορση και την ετοιμότητά τους.

Το πλήρες κείμενο του Δελτίου Τύπου της 20/10 έχει ως εξής:

Η «Σύνοδος των Πρυτάνεων,

ύστερα από την συνάντηση των Πρυτάνεων των Πανεπιστημίων της χώρας με τον κ. Πρωθυπουργό, εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση.

1. Το γεγονός, ότι ο πρωθυπουργός δέχθηκε τους Πρυτάνεις των Πανεπιστημίων της χώρας και ανέπτυξε μαζί τους διάλογο, για μιάμιση περίπου ώρα, υποδηλώνει ότι τα προβλήματα των Πανεπιστημίων έχουν αναχθεί σε μείζονα προβλήματα της Πολιτείας και ότι ο πρωθυπουργός έχει την πρόθεση να συμβάλει στην επίλυσή τους. Η συνάντηση αυτή εξάλλου είχε γενικότερο θετικό αντίκτυπο και αποδεικνύει ότι τα προβλήματα των Πανεπιστημίων είναι πειστικά, χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης από την πολιτεία και οφείλονται κυρίως στην έλλειψη εθνικής στρατηγικής για την Παιδεία καθώς και σε oligωρία της Πολιτείας να εξασφαλίσει τα απαραίτητα κονδύλια και όχι σε κακή διαχείριση των Πανεπιστημίων.

2. Η Σύνοδος των Πρυτάνεων καλεί τον υπουργό Παιδείας και κάθε συναμρόδιο υπουργό, να προχωρήσουν στην πραγματοποίηση των πρωθυπουργικών δεσμεύσεων και ειδικότερα:

Ι. α. Να καλυφθούν από τον προϋπολογισμό του έτους 1995 οι τρέχουσες λειτουργικές ανάγκες των ΑΕΙ, όπως έχουν πιστοποιηθεί σε συνεργασία με τις πανεπιστημιακές αρχές.

β. Να γίνουν οι αναγκαίες ενέργειες για την εξασφάλιση των πιστώσεων για την πλήρωση των 1.000 θέσεων προσωπικού στα ΑΕΙ, με τις οποίες θα καλυφθούν τα κενά που προέκυψαν τα δύο τελευταία έτη.

γ. Να υπάρξει άμεση οικονομική ενίσχυση των χαμηλόμισθων καθηγητών προσωπικού των ΑΕΙ (ΕΔΠ, ΕΕΠ, ΕΔΤΠ, Διοικητικοί) μέχρι την κατάρτιση του νέου μισθολογίου.

δ. Να προχωρήσει η διαδικασία έγκρισης και χρηματοδότησης των

προτάσεων των Πανεπιστημίων που έχουν κατατεθεί στο Β' ΚΠΣ και να εξασφαλισθεί η εθνική συμμετοχή.

ΙΙ. Επίσης η Σύνοδος των Πρυτάνεων καλεί τους αρμόδιους κυβερνητικούς παράγοντες

α. Να προχωρήσουν στην θεσμική εξασφάλιση της διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλει των Πανεπιστημίων καθώς και της αυτοδύναμης λειτουργίας των μη αυτοδιοικούμενων Ιδρυμάτων.

β. Να προχωρήσουν στις διαδικασίες για την κατάρτιση του νέου πανεπιστημιακού μισθολογίου, σύμφωνα με της συνταγματική παράδοση της εξίσωσης των μισθών των καθηγητών με τους ανώτατους δικαστικούς ύστερα και από την σαφή και συγκεκριμένη δέσμευση του πρωθυπουργού.

γ. Να κατοχυρωθεί ο δημόσιος χαρακτήρας της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

δ. Να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες για την επίλυση των υπολοίπων θεσμικών και λειτουργικών εκκρεμοτήτων.

3. Η Σύνοδος των Πρυτάνεων εξουσιοδοτεί το Προεδρείο της να παρακολουθεί, σε συνεχή επαφή με τους αρμόδιους κυβερνητικούς παράγοντες, την πορεία και τον ρυθμό εφαρμογής των πρωθυπουργικών εξαγγελιών και δεσμεύσεων και καλεί τις Συγκλήτους των Πανεπιστημίων, τους φορείς, τους φοιτητές και όλα τα μέλη της Πανεπιστημιακής Κοινότητας να βρίσκονται σε εγρήγορση και αγωνιστική ετοιμότητα, μέχρι την οριστική επίλυση των προβλημάτων τους.

4. Αποφασίζει την σύγκληση νέας Συνόδου των Πρυτάνεων για την 10η Νοεμβρίου 1995 στο Ε.Μ.Π. προκειμένου να εκτιμηθεί εκ νέου η κατάσταση και η μέχρι τότε πρόοδος στην εφαρμογή των δεσμεύσεων του πρωθυπουργού.»

Με απόφαση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Διοικητικού προσωπικού των ΑΕΙ της χώρας, ο κλάδος κατήλθε σε τριήμερη απεργία από 18-20/9/95 με αιτήματα:

- 1) Αύξηση των πιστώσεων για την Παιδεία
- 2) Έγκριση των Οργανισμών των

Πανεπιστημίων

3) Εφαρμογή Πανεπιστημιακού Μισθολογίου

4) Αύξηση των αποδοχών κατά 35%

5) Επαναφορά των διατάξεων του Ν. 1268/82 για συμμετοχή του κλάδου στο Πρυτανικό Συμβούλιο, και

6) Ισότιμη οικονομική αντιμετώπιση του κλάδου με αυτόν του Υπουργείου Παιδείας.

Η τριήμερη απεργία είχε προειδοποιητικό χαρακτήρα και σ' αυτήν με απόφαση της Γ.Σ. τους, συμμετείχαν και οι διοικητικοί υπάλληλοι ΕΜΠ.

12ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Παρασκευαστών

Στο Πανεπιστήμιο της Ξάνθης έγιναν οι εργασίες του 12ου Πανελλήνιου Συνεδρίου της ΠΟΠ/ΑΕΙ (ΕΑΤΠ) κατά το χρονικό διάστημα 18-21/10/1995.

Το Παν/μιο Ξάνθης γιορτάζει το 1995 τα 20 χρόνια ζωής του και αυτό αποτέλεσε ένα σημαντικό ικανό σημείο επαφής και συνεργασίας για το Συνέδριό μας.

Κατά την έναρξη του Συνεδρίου μεταξύ των άλλων παρευρέθη και ο Αντιπρύτανης του Παν. Ξάνθης. Μετά την πανηγυρική έναρξη του Συνεδρίου από την Πρόεδρο της ΠΟΠ/ΑΕΙ κ. Πολυχρόνη απηύθυνε ένα μικρό χαιρετισμό ο Αντιπρύτανης. Σημείωσε με έμφαση την ανα-

γκαιότητα ύπαρξης του κλάδου στα ΑΕΙ και υποσχέθηκε άμεση συμπαράσταση μέχρι να ικανοποιηθούν τα βασικά μας οικονομικά και θεσμικά αιτήματα.

Στο Συνέδριο συζητήθηκαν τα εξής θέματα:

- α) Εισοδηματική Πολιτική.
- β) Οικονομικά του κλάδου.

γ) Ειδικά θέματα του κλάδου

δ) Σχέσεις ΑΔΕΔΥ - ΠΟΠ/ΑΕΙ.

Καθ' όλη τη διάρκεια του Συνεδρίου επικράτησε σοβαρότητα, υπευθυνότητα και υγιής προβληματισμός σ' όλα τα θέματα που συζητήθηκαν. Η ανταλλαγή απόψεων - επιχειρημάτων και προτάσεων έδωσαν ένα πολύ καλό προσανατολισμό στον κλάδο μας όσον αφορά το ρόλο μας στα ΑΕΙ αλλά και την αγωνιστική διεκδίκηση θεσμικών και οικονομικών αιτημάτων.

Χάρης Τσιάκαλος

Μέλος ΕΑΤΠ Τμ. Χημικών

Μηχανικών ΕΜΠ

Εκπρόσωπος του
κλάδου στο Συνέδριο

Unicef

Μια ζεστή φωλιά για τα μαυράκια

(Ιδρύεται Παιδικός Σταθμός για τα παιδιά των Αφρικανών)

Οι Αφρικανοί δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα μόνο στις πατρίδες τους. Αντιμετωπίζουν και στην χώρα μας.

Έτσι πολλοί Αφρικανοί που ζουν στην Ελλάδα σπουδάζοντας, δουλεύοντας κ.λπ. και έχουν παιδιά, συναντούν δυσκολίες στην εγγραφή των πιτσιρικάδων σε παιδικούς σταθμούς και νηπιαγωγεία.

Αποφάσισαν λοιπόν να ιδρύσουν μέσω του Παναφρικανικού Συνδέ-

σμου Ελλάδος, ένα παιδικό σταθμό και νηπιαγωγείο για τα παιδιά τους αλλά και για τα Ελληνόπουλα με αντίστοιχα προβλήματα.

Η UNICEF παρόλο που δεν μπορεί να πραγματοποιήσει πρόγραμμα στην Ελλάδα, θέλοντας να ενισχύσει την προσπάθειά τους στο ξεκίνημα και με βάση αίτημα του Συνδέσμου που της υποβλήθηκε, αποφάσισε να καλύψει τα τετράδια που θα χρειαστούν τα παιδάκια